

"Mândria" de a fi ELEV

Constată profesorii, dar constată și părinții că elevii sunt din ce în ce mai dezinteresați de școală. (Bineînțeles, vorbim despre fenomen în general. Excepții există întotdeauna.) Acest fenomen se intensifică de la an la an și, pe lângă faptul că elevii lipsesc de la școală, nivelul de pregătire scade.

Apare întrebarea *ce anume cauzează acest fenomen?*

Din păcate, motivul nu este unul singur, iar cauzele se întrepătrund și, astfel, devin complexe. În plus, parcă se formează un cerc vicios. Elevul nu învață, profesorul devine iritat, (constată că muncește aproape inutil) îl ceartă pe elev, acesta, la rândul lui devine și el stresat și nervos, ca atare are motive să *nu* învețe. Dar, atenționarea profesorului ar trebui să-l determine să învețe, nu? De ce să fie ascultător elevul? Cred că răspunsul la această întrebare se poate da și mai greu. Doar de aceea că așa spun adulții? Dar de unde știi ei ce este bine și ce este rău? Din experiența lor de prea multe ori invocată? Este cumva lumea mai bună din cauza că adulții au experiență? Vedeți, răspunsul este complicat...

Majoritatea elevilor consideră că școala este plictisitoare și *nu te învață nimic bun*. Pentru cei care sunt de această părere, nu am decât să le spun că școala nu este plictisitoare, dar ea pare așa pentru că elevul dezinteresat nu știe ce lecții i s-au predat în orele anterioare, deci el nu înțelege nimic la ora la care merge. Dar o oră poate fi plictisitoare și din cauză că profesorul nu reușește să capteze atenția elevilor și aceștia preferă să discute între ei în loc să-l asculte în timp ce acesta reia

plictisit o parte din lecție sau și mai rău, țipă la ei, eventual se lamentează că are salariu mult prea mic etc.

Elevii care afirmă că *școala nu te învață nimic bun* fac o mare greșală, deoarece ceea ce ar trebui să se învețe la școală nu se rezumă la lucrurile care se predau la ore, ci există multe altele: Cum explică profesorul X? (mai ales dacă nu și-a greșit cariera...) Cum este îmbrăcată profa de franceză? Cum vorbește colegul de bancă despre concertul de aseară? Cum arată afișul pentru balul bobocilor? La școală se petrec lucruri interesante la care participă copii de aceeași vârstă. De ce să te lipsești de această experiență care nu se va mai repeta niciodată în viață?

Greșelile apar tocmai din motivul că, pe de o parte elevii ignoră "viața socială" din școală, pe de alta nu par pasionați de nici un domeniu dintre cele care se studiază acolo. Amintesc încă un motiv pregnant: din păcate la școală nu prea se predă *cum să înveți și cum să gândești singur o rezolvare*. Elevului i-ar plăcea un pic de aventură, un pic de "necunoscut", dar mai ales ar dori să aibă succes. Măcar din când în când...

A învăța nu înseamnă să excelezi în toate domeniile. Acest lucru este practic imposibil. Fiecare elev ar trebui să cunoască foarte bine domeniul care îl pasionează sau pentru care are talent, celelalte domenii ajutându-l să își formeze o cultură generală.

O altă parte a elevilor consideră că sunt lucruri mult mai *bune* de făcut în viață decât mersul la școală. În această situație apare întrebarea: *Ce poate avea un elev mai bun de făcut decât să meargă la școală?* Nu voi afirma că nu

există lucruri mult mai bune de făcut, dar școala te învață (direct sau indirect) *cum* să faci acele lucruri.

Pentru cei care nu înțeleg afirmația anterioară îi rog să răspundă la întrebarea: *Ce ați fi făcut acum dacă nu ați fi mers deloc la școală?*

Afirmația de sus, privită prin prisma unui elev dezinteresat de studiu se mai poate interpreta prin "*există lucruri mult mai ușor de făcut decât învățatul pentru școală*". Da, așa este, dar — nimic nu este ușor în viață, dacă dorești să ajungi *unde*va sau *cine*va. Oricine are posibilitatea să devină ceea ce dorește. Dar mai întâi trebuie să *vrei*. Este adevărat că unii perseverează mult mai ușor decât noi, dar *nu* trebuie să ne comparăm mereu cu alții, ci mai degrabă cu noi înșine, cu ceea ce am fost ieri și ar trebui să ne demonstrăm că putem deveni mai buni decât am crezut că suntem în stare.

O altă parte dintre elevi lasă problemele cu școala pe seama părinților. Ei spun, fără nici o jenă, ceva de genul *nu sunt interesat de școală, dar nu o să am probleme, deoarece îl cunoaște tata pe cutare și o să vorbească cu el*. Pentru acest gen de elevi problemele vor apărea când vor deveni maturi și în momentul unei angajări nu o să mai fie *tata* cu ei.

Nu am vrut să fac morală nimă-nui. Voi continua să visez la o lume în care copiii merg la școală cu drag, învață măcar la jumătate din discipline curioși, deoarece știu că ceea ce au "băgat" în creier, acolo rămâne ca în ROM.

Claudiu Soroiu